

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Lisnic Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe

Vatamanița Nicolai Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 24.12.2015-15.01.2016
2. instanța de apel: 05.02.2016-25.05.2016
06.03.2017-31.05.2017
3. instanța de recurs: 11.08.2016 - 31.01.2017
04.08.2017-18.10.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 15 ianuarie 2016, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Vatamanița Nicolai Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități financiare pe un termen de 3 ani. S-a încasat din contul lui Vatamanița N. în beneficiul lui Minciuc Elena prejudiciul material în sumă de 18.359,10 euro.

2. Pentru a se pronunța prima instanța a constatat, că Vatamanița N., în perioada martie 2013 - septembrie 2015, prin înșelăciune și abuz de încredere, folosindu-se de naivitatea și credibilitatea victimei, folosind șantajul emoțional, denaturând informația despre sine, mințind-o și dezinformând-o privitor la unele situații născocite din viața sa, prezentându-le victimei drept adevărate, precum că ar avea unele probleme cu organele de drept și că are nevoie de bani pentru a le rezolva, la fel alte pretexte inventate, a estorcat și a primit în mai multe tranșe prin intermediul serviciilor bancare și transferuri bănești de la Minciuc Elena, bani în suma de 18.359,10 euro. Bani primiiți de la partea vătămată Vatamanița N. i-a însușit și i-a folosit în scopuri personale, procurând bunuri imobile și mobile, cauzând un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a calificat *de drept* faptele inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal –*escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor alte persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Barbaroș M. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu condamnarea lui Vatamanița N. în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

În motivarea apelului a invocat :

- din suma incriminată inculpatului, ca fiind estorcată urma a fi exclusă suma de 282.880 lei, dat fiind faptul că aceasta constituie prețul automobilului și casei procurate de Vatamanița N, și aceste bunuri urmau a fi înregistrate pe numele lui Minciuc E. la întoarcerea acesteia în țară;

- cauza urma a fi examinată în procedură generală, deoarece din materialele cauzei rezultă, că suma prejudiciului real cauzat părții vătămate este mai mic decât cea indicată în rechizitoriu;

- toate dubiile în probarea învinuirii, ce nu pot fi înlăturate urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului, astfel acțiunile lui Vatamanița N. necesitau a fi reîncadrate în baza art. 190 alin. (4) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2016, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, probele cercetate, examinate în ansamblu, prezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de fapt, acestea fiind raportate just la prevederile legale.

Instanța de apel a menționat, că prima instanță just a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că inculpatul a acționat cu intenție directă de a înșela partea vătămată și de a însuși mijloacele bănești în sumă de 18.359,10 euro, fapt ce confirmă corectitudinea încadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și nicidecum în baza unui alt alineat al acestui articol, după cum solicită apărarea.

Soluționând chestiunea privind pedeapsa numită lui Vatamanița N., instanța de apel a constatat că concluzia primei instanțe la acest capitol este justă și întemeiată, iar corectarea inculpatului este posibilă doar prin condamnarea acestuia la pedeapsa închisorii, la stabilirea căreia s-a ținut cont de prevederile art. art. 7, 71, 75, 76, 78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar pedeapsa stabilită este echitabilă și legală, ce îl va determina pe inculpat să conștientizeze fapta comisă, să se resocializeze și să se corecteze.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către inculpat și avocatul său Barbaroș M., care au solicitat, casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursurilor au invocat:

- sentința a fost contestată cu apel în partea aplicării greșite a prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel că instanța de apel era obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1), (4) Cod de procedură penală;

- prima instanță eronat a examinat cauza în procedură simplificată, or aceasta urma a fi judecată în procedură generală, deoarece în speță s-a constatat că prejudiciul real cauzat părții vătămate este mai mic decât cel indicat în rechizitoriu;

- din materialele cauzei rezultă, că automobilul de model Land Rover cu n/î XXXXX și bunul imobil cu nr. cadastral 4821205.241, au fost procurate la indicația părții vătămate și urmau a fi înregistrate pe numele lui Minciuc E. la întoarcerea acesteia în țară;

- prima instanță, contrar prevederilor art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală, a admis cererea inculpatului privind judecarea cauzei în procedură simplificată, or simpla manifestare de voință a inculpatului de a recurge la procedura instituită de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu conduce automat la aplicarea acestei proceduri;

- instanțele de fond nu au verificat obiectiv, complet și sub toate aspectele circumstanțele cauzei și au dat o apreciere eronată probelor, iar în final incorect au ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, deoarece reieșind din prejudiciul real cauzat părții vătămate rezultă, că acțiunile lui Vatamanița N. urmau a fi reîncadrate în baza art. 190 alin. (4) Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2017, au fost admise recursurile ordinare declarate, fiind casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a reținut, că la examinarea prezentei cauze penale, prima instanță pripit a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei în procedura simplificată, fără a verifica dacă fapta imputată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, or din probele prezentate de acuzare nu rezultă indubitabil că întreaga sumă transferată prin intermediul instituțiilor bancare de către partea vătămată și anume 18.359,10 euro (incriminată prin rechizitoriu), Vatamanița N. a însușit-o, folosind-o în scopuri personale.

Astfel, instanța de recurs a menționat, că reieșind din faptul că inculpatul și partea vătămată s-au aflat în relații de concubinaj, și au conlocuit împreună o perioadă îndelungată de timp, au avut o gospodărie comună, instanța urma să verifice care este cuantumul sumei însușite prin înșelăciune de la partea vătămată, deoarece din declarațiile părții vătămate, cât și a inculpatului date în cadrul urmăririi penale rezultă, că unele sume bănești transferate de Minciuc E. au fost folosite pentru procurarea unor bunuri la indicația și/sau cu acordul pătimatei și anume: automobilul de model VAZ-2103; automobilul de model NISSAN,

automobilul de model MITSUBISHI, precum și au fost efectuate careva lucrări de reparație a casei în care aceștia locuiau (f.d. 10-16, 102-105, v. I).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel a comis aceeași eroare ca și prima instanță, a omis respectarea prevederilor imperative ale legii privind judecarea cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de recurs a relevat, că la examinarea prezentului dosar instanța de apel nu a luat în considerație, că prima instanță a examinat cauza în procedură simplificată, iar în situația aplicării a dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată să verifice în principiu îndeplinirea dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, iar în cazul în care se constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate a fost viciată, din motivul că în cadrul urmăririi penale au fost încălcate grav normele imperative din Codul de procedură penală, care în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea atacată, urma, conducându-se de prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, să caseze sentința și să judece cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță.

În concluzie, instanța de recurs a menționat, că procedând în asemenea mod, instanța de apel a ignorat prevederile art. art. 409 alin. (2), 414, 417 Cod de procedură penală, a adoptat o hotărâre nemotivată și neîntemeiată, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, deoarece erorile în cauză nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, a fost admis apelul, din alte motive decât cele invocate, fiind casată sentința, inclusiv din oficiu și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Vatamanița N. în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29.06.2017, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM. În rest dispozițiile sentinței, cu privire la corpurile delictive, au fost menținute.

10. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a reținut prin prisma suportului probant verificat în ședința de judecată, că prima instanță nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a examinat toate probele în ansamblu conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, incorect a apreciat probele acuzării și eronat a concluzionat ca fiind corect încadrate acțiunile inculpatului Vatamanița N. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, or, particularitățile împrejurărilor denotă, că în acțiunile ultimului se regăsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a menționat, că la examinarea prezentei cauze penale, prima instanță pripit a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei în procedura simplificată, fără a verifica dacă fapta imputată inculpatului just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, deoarece din probele prezentate de acuzare nu rezultă, că întreaga sumă transferată prin intermediul instituțiilor bancare de către partea vătămată și anume 18.359,10 euro, incriminată prin rechizitoriu, Vatamanița N. a însușit-o, folosind-o în scopuri personale.

În opinia instanței de apel, reieșind din faptul, că inculpatul și partea vătămată s-au aflat în relații de concubinaj și au conlocuit împreună o perioadă îndelungată de timp, au avut gospodărie comună, instanța urma să verifice care este cuantumul sumei însușite prin înșelăciune de la partea vătămată, or, atât din declarațiile părții vătămate, cât și a inculpatului date în cadrul urmăririi penale rezultă, că unele sume bănești transferate de Minciuc E., au fost folosite pentru procurarea unor bunuri și efectuarea lucrărilor de reparație cu acordul ultimei (f.d. 10-16, 102-105, v. I).

Instanța de apel a reținut, că declarațiile părții vătămate sunt în coroborare cu declarațiile inculpatului, precum și cu celelalte probe administrate la caz, privitor la cuantumul sumei însușite prin înșelăciune de la partea vătămată, suma dată rezumându-se la 3.000 euro, iar alte probe ce ar scoate în evidență însușirea sumei integrale de 18.359 euro, după cum susține acuzarea, la caz n-au fost administrate, invocările date având un caracter declarativ, demonstrându-se doar transferul sumei nominalizate, dar nicidecum însușirea prin înșelăciune a acesteia, fapte absolut diferite.

Astfel, instanța de apel a constatat că Vatamanița N., în perioada începând cu luna martie 2013 până în septembrie 2015, inclusiv, prin acțiunile sale urmate de însușirea ilicită a sumelor de bani, prin înșelăciune a părții vătămate Minciuc E., născută la xxxxx, locuitoare a s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, exprimate prin prezentarea acesteia a unor date false, îi solicita mijloace bănești fără careva intenții de a-i restitui, și prin abuz de încredere exprimate prin profitarea de către făptuitor de naivitatea și credibilitatea victimei, a primit mijloacele bănești solicitate, comițând infracțiune de escrocherie, faptă săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune prelungită, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Vatamanița N., încălcând relațiile sociale a căror existență și bună desfășurare sunt protejate de legislația ce reglementează relațiile patrimoniale, având scopul de sustragere a averii străine în folosul său ori a altor persoane nestabilite de către organul de urmărire penală și intenția directă cu caracter de dobândire a profitului prin înșelăciune și abuz de încredere, prin arătări de fapte mincinoase ca adevărate, prin prefacerea în mincinoase a faptelor adevărate, suprimându-le completamente, a pretins și a dobândit de la Minciuc E., născută la xxxxx, locuitoare a s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, în perioada de timp 23.04.2013 -23.09.2015, bani în sumă de 3.000 de euro. Sumă de bani ce a fost transmisă în mai multe rate prin intermediul serviciilor bancare și transferuri bănești și pe care Vatamanița N. i-a însușit, prealabil denaturând informația despre sine, mințind-o și dezinformând-o privitor la unele situații născocite din viața sa, prezentându-le victimei drept adevărate, precum că ar avea unele probleme cu organele de ocrotire a normelor de drept și că are nevoie de bani pentru a-și rezolva problemele, la fel alte pretexte inventate, având la bază relațiile personale stabilite între el personal și victimă pe o perioadă de timp îndelungată, care la rândul lor au avut în suport relații de prietenie și concubinaj, având amprenta încrederii, relații exploatare cu rea voință de către Vatamanița N. la realizarea rezoluției infracționale. Deci inducând în eroare victima, creându-i o falsă reprezentare a realității, a realizat transmiterea voită și a primit de la Minciuc E. sumele de bani pretinse, iar cu banii pe care i-a estorcat de la ultima, a

rambursat alte datorii, la fel i-a folosit pentru sine și alte persoane, a procurat bunuri imobile pentru sine, motivând implicarea sa în unele situații inventate despre sine, contând pe naivitatea victimei, aceasta fiind doar un pretext pentru a extorca de la victimă bani. Prin urmare, Vatamanița N., folosindu-se de naivitatea și credibilitatea victimei, folosind șantajul emoțional, prin înșelăciune a estorcat și a primit de la Minciuc E. suma de 3.000 euro. Prin acțiunile sale, Vatamanița N., prin dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, fapta constituind o însușire, a cauzat un prejudiciu în proporții considerabile părții vătămate Minciuc E. în sumă de 3.000 euro, care la etapa dată conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei, constituia suma de 63.936,59 lei, fapta dată, ținând cont de modificările operate la art. 126 Cod penal, încadrându-se în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a constatat, că inculpatul prima dată a comis fapta prejudiciabilă pasibilă răspunderii penale, anterior nefiind condamnat, a recunoscut vina în săvârșirea faptei incriminate, prejudiciul cauzat prin infracțiune l-a reparat, s-a căit sincer, iar în ședința instanței de apel, personal a depus cerere prin care a solicitat să fie amnistiat.

Analizând împrejurările constatate prin prisma prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de apel a considerat oportună și posibilă aplicarea față de inculpat a prevederilor Legii nominalizate, procesul penal în cauză urmând a fi încetat.

Astfel, ținând cont de faptul, că în instanța de apel partea vătămată Minciuc E. a indicat că nu are careva pretenții materiale sau morale în privința inculpatului, pledând concomitent și pentru ridicarea sechestrului de pe bunurile sechestrate, instanța de apel a conchis, în temeiul art. 210 alin. (1) Cod de procedură penală, oportunitatea scoaterii de sub sechestru a următoarelor bunuri: autoturismul de model „Land Rover Freelander”, anul fabricării 2002, cod VIN SALLNABA72A201644, nr. motor 18F4FN7112545, capacitatea cilindrică 1796, cu n/î XXXXX, înregistrat pe numele lui Vatamanița N., prin certificatul de înmatriculare al autovehiculului nr. 135612433 din 17.10.2013; casa de locuit individuală și construcții accesorii, amplasată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, terenul cu numărul cadastral 4821205.241, înregistrat cu drept de proprietate după Vatamanița N.

11. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului declarat invocă:

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, se dovedește pe deplin prin cumulul de probe pertinente și concludente prezentate de partea acuzării;

- instanța de apel nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a examinat toate probele în ansamblu conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală și a dat o apreciere incorectă probelor acuzării, eronat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal;

- în situația în care suma de 18.359 euro ar fi fost, după cum invocă instanța de apel, folosiți în scopuri comune atunci, nu este clar de ce nici unul din bunurile procurate, automobilul sau bunul imobil în care inculpatul concubina cu o altă persoană nu au fost înregistrate pe numele părții vătămate, doar nu a existat nici un impediment în acest sens;

- inculpatul nici pe parcursul perioadei de când partea vătămată s-a adresat cu plângere pe acest fapt la organele de drept și până la pronunțarea sentinței nu a întreprins careva măsuri concrete întru înregistrarea bunurilor pe numele acesteia;

- concluzia instanței de apel, precum că acuzarea nu a prezentat probe, ce ar scoate în evidență însușirea de către inculpat a sumei integrale de 18.359 euro o consideră, eronată, deoarece actele privind transferurile bănești din numele lui Minciuc E. pe numele lui Vatamanița N. se află într-o strânsă coroborare cu probele scrise, inclusiv declarațiile părții vătămate și cele ale inculpatului, care au confirmat faptul că folosindu-se de încrederea acordată de aceasta din urmă cu invocarea diferitor motive ce nu corespundeau realității, a primit banii, conform ordinelor de plată;

- invocarea părții vătămate, precum că banii transferați lui Vatamanița N. au fost folosiți de către acesta în scopuri comune, deoarece se aflau în relații de concubinaj este una declarativă, deoarece careva acte confirmatoare în acest sens pe parcursul instrumentării cauzei penale nu au fost prezentate;

- instanța de apel eronat a menționat, că prejudiciul cauzat prin infracțiune lui Minciuc E. a fost recuperat, or în ședința instanței de apel aceasta a declarat că în prezent prejudiciul material cauzat de către Vatamanița N. nu constituie suma de 18.359 euro, dar deja 3.000 euro, ce au fost folosiți de către inculpat în scopuri personale, inclusiv distracții cu alte doamne, iar restul banilor au fost cheltuiți întru realizarea scopurilor comune, deoarece se aflau în relații de concubinaj;

- instanța de apel urma să țină cont și de faptul, că inculpatul Vatamanița N. nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărit, iar acest fapt constituie un impediment ce ar permite aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia;

- acțiunea civilă înaintată de partea vătămată în cadrul urmăririi penale nu a fost retrasă, în legătură cu așa presupusa recuperare a prejudiciului material, iar instanța de apel nici nu s-a expus în privința acesteia;

- instanța de apel eronat, a apreciat probele acuzării, constatând vinovăția inculpatului Vatamanița N. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și neîntemeiat a încetat procesul penal în privința acestuia, aplicând prevederile art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (în vigoare 9.09.2016), neținând cont de dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. k) al prezentei legi.

În drept, procurorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, considerând că acesta urmează a fi respins, deoarece din suma de 18.359 euro, nu a cunoscut doar despre cheltuielile pentru procurarea casei de locuit din s.

Xxxxx, care și a fost motivul adresării la poliție, deoarece Vatamanița N. nu i-a putut explica cheltuirea sumei de 3.000 euro. La moment nu are careva pretenții sau solicitări de reparare a prejudiciului față de Vatamanița N., cu acesta s-a împăcat și nu dorește să fie supus pedepsei penale.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Autorul își întemeiază recursul în baza pct. 6), 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În argumentarea temeiurilor pentru recurs menționate, autorul a indicat, că instanța de apel eronat, a apreciat probele acuzării, greșit a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și neîntemeiat a încetat procesul penal în privința acestuia aplicând prevederile art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Așadar, având în vedere argumentele recursului și pretinsele erori de drept la care se referă recurentul, Colegiul, verificând materialele dosarului constată, că judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de recalificare a acțiunilor inculpatului, din baza art. 190 alin. (5) Cod penal, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate atât de partea acuzării, cât și partea apărării, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și totodată au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Vatamanița N., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și anume, *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.* Astfel, Colegiul, consideră neîntemeiate alegațiile recurentului referitor la neaprecierea detaliată și obiectivă a probelor administrate în prezenta cauză, conform prevederilor legale, de către instanța de apel.

Totodată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe

care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În continuare, instanța de recurs efectuând o revizuire cronologică în prezenta speță reține, că inculpatul Vatamanița N. de către organul de urmărire penală a fost învinuit, iar de prima instanță a fost recunoscut vinovat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal și anume pentru *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor alte persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari*, soluție menținută și de către instanța de apel.

Ulterior, după judecarea cauzei în ordine de apel, inculpatul și avocatul său Barbaroș M. au contestat hotărârea menționată cu recursuri ordinare prin care și-au exprimat dezacordul cu încadrarea juridică efectuată de către instanța de apel. Prin urmare, instanța de recurs a remis prezenta cauză pentru rejudecare instanței de apel, deoarece la examinarea cauzei instanța pripit a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată, fără a verifica dacă fapta imputată acestuia just a fost încadrată în conformitate cu dispozițiile Codului penal, or din probele prezentate de acuzare nu rezultă că întreaga sumă transferată prin intermediul instituțiilor bancare de către partea vătămată și anume 18.359, 10 euro, Vatamanița N. a însușit-o, folosind-o în scopuri personale, fiind date indicații instanței ierarhic inferioare de a pune în discuție acest subiect, pentru a analiza și a califica corect faptele imputate inculpatului.

Respectând indicațiile instanței de recurs, în conformitate cu art. 436 Cod de procedură penală, instanța de apel, a constatat că *„inculpatul și partea vătămată s-au aflat în relații de concubinaj și au conlocuit împreună o perioadă îndelungată de timp au avut o gospodărie comună, astfel prima instanță urma să verifice care este cuantumul sumei însușite prin înșelăciune de la partea vătămată, or, atât din declarațiile părții vătămate, cât și a inculpatului date în cadrul urmăririi penale rezultă, că unele sume bănești transferate de Minciuc E., au fost folosite pentru procurarea unor bunuri și efectuarea lucrărilor de reparație cu acordul ultimei (f.d. 10-16, 102-105, v. I),...astfel, banii care se transferau erau folosiți și în interese comune, fiind eronată concluzia acuzării, susținută de instanța de fond, că toată suma transferată a fost însușită de inculpat”,* din care considerent instanța de recurs respinge argumentele recurentului, precum că banii nu au fost folosiți în scopuri comune.

Totodată, instanța de apel a conchis că declarațiile părții vătămate sunt în coroborare cu declarațiile inculpatului, precum și cu celelalte probe administrate la caz, privitor la cuantumul sumei însușite prin înșelăciune de la partea vătămată, suma dată rezumându-se la 3.000 euro, iar alte probe ce ar scoate în evidență însușirea sumei integrale de 18.359 euro după cum susține acuzarea, la caz n-au fost administrate, invocările date având un caracter declarativ, demonstrându-se doar transferul sumei nominalizate, dar nicidecum însușirea prin înșelăciune a acesteia, fapte absolut diferite.

Astfel, Colegiul penal, consideră că instanța de apel, rejudecând cauza la 31.05.2017, a executat indicațiile instanței de recurs, just stabilind că Vatamanița N. a cauzat părții vătămate un prejudiciu în proporții considerabile în sumă de 3.000

euro, fapta dată, ținând cont de modificările operate la art. 126 Cod penal, încadrându-se în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Ce ține de critica recurentului, precum că instanța de apel urma să țină cont inclusiv, și de faptul, că inculpatul Vatamanița N. nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărit, iar acest fapt constituie un impediment ce ar permite aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, Colegiul penal constată că nici această critică nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

În acest sens, instanța de recurs reține, că instanța de apel este în drept să aplice amnistierea inculpatului, prin casarea sentinței și pronunțarea unei soluții de încetare a procesului penal, dacă, la judecarea apelului, sunt prezentate probe că partea vătămată nu are anumite pretenții pecuniare.

La fel, instanța de apel este în drept să aplice amnistia, dacă sunt prezentate probe că inculpatul a recuperat integral prejudiciul stabilit prin sentință, cu condiția că deliberând, instanța de apel, va ajunge la concluzia că prima instanță corect a determinat cuantumul prejudiciului cauzat părții vătămate, în atare situație, Legea nr. 210 este aplicabilă speței.

Instanța de recurs reține, că instanța de apel just a reținut, că inculpatul a recunoscut vina în fapta infracțională comisă, se căiește sincer, prejudiciul l-a reparat, fapt confirmat în instanța de apel de partea vătămată Minciuc E., care a indicat că careva pretenții materiale și morale nu are. În atare situație, inculpatul nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 10 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 210, care stipulează că amnistierea nu se aplică persoanei inculpate ce nu a reparat integral prejudiciul cauzat, prin infracțiunea pentru care este acuzată. Adică, căința activă trebuie manifestată în așa mod încât inculpatul să nu cadă sub incidența restricțiilor formulate de legislator în art. 10 lit. k) din Legea nr. 210 privind amnistia.

Generalizând cele expuse, în prezenta speță, se atestă că în cadrul judecării cauzei, inculpatul în cele din urmă a recunoscut vina integral, căindu-se de cele săvârșite, iar partea vătămată careva pretenții materiale și morale nu are față de ultimul, astfel în acțiunile lui Vatamanița N. se regăsește manifestarea de căință activă, condiție prevăzută la aplicarea Legii nr. 210 privind amnistia, din care considerente Colegiul penal, respinge critica recurentului, în partea ce ține de neincidența aplicării în privința inculpatului a actului amnistiei.

Cât privește motivul invocat de recurent, precum că acțiunea civilă înaintată de partea vătămată în cadrul urmăririi penale nu a fost retrasă, în legătură cu așa presupusa recuperare a prejudiciului material, iar instanța de apel nici nu s-a expus în privința acesteia, instanța de recurs reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată din data de 04.05.2017 (f.d. 85 verso v. III), reține că partea vătămată Minciuc E. a declarat că nu are careva pretenții de ordin material și moral față de inculpat și refuză de orice prejudiciu, astfel instanța de apel în cazul dat nici nu avea cum să se expună asupra acțiunii civile, deoarece partea vătămată nu are careva pretenții pecuniare față de inculpat.

Din considerentele menționate, instanța de recurs conchide, hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea încadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, inclusiv și în partea

admiterii cererii de aplicare a amnistiei, astfel în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată.

Având ca reper cele expuse, Colegiul penal statuează, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 mai 2017, în cauza penală privindu-l pe **Vatamanița Nicolai Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 10 noiembrie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie